

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/195/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212679
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120212679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: E. Č., F.. XX.X.XXXX, T. S. XXX/X, H. F. R., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDR. Lukáš Mojsej s.r.o., Žižkova 2073/19, 040 01 Košice, IČO: 51 417 685, o primerané finančné zadostučinenie 3 804,16 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 6.11.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3 804,16 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/186/2019 bol v postavení spotrebiteľa úspešný v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/186/2019 zo dňa 9.12.2019 nadobudol právoplatnosť 8.2.2020). Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu vo veci samej, konkrétne body 4, 5, 19 až 22 a 25. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v uvedenom súdnom konaní. Primerané zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Uplatnenú výšku primeraného finančného zadostučinenia 3 804,16 EUR odôvodnil tým, že žalovaný listom zo dňa 15.8.2018 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 3 931,48 EUR, pričom úver bol žalobcovi poskytnutý vo výške 2 000 EUR, v tom čase bola za účelom splatenia úveru zaplataená už čiastka 1 872,68 EUR a keďže má žalobca za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, tak mal žalovaný nárok na zrážky zo mzdy iba vo výške 127,32 EUR, a teda sa chcel žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť o sumu 3 804,16 EUR. Záverom poukázal žalobca na to, že otázka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva je definovaná rozsudkom v predchádzajúcom konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie, pričom z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov konania. Poukázal na to, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvoril žalobca s pôvodným veriteľom - Poštová banka, a.s., pričom žalovaný len prebral všetky práva a povinnosti vyplývajúce

zo zmluvy o úvere. Nemožno preto pričítať úspech žalobcu voči žalovanému, nakoľko porušiteľom nie je žalovaný ale pôvodný veriteľ. Navrhovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný považoval za nedôvodnú a neopodstatnenú a podotkol, že poskytnutý úver nebol žiadnym súdnym rozhodnutím určený za bezúročný a bez poplatkov a tvrdenie žalobcu zostáva len v rovine jeho tvrdení bez preukázania a bez súdneho rozhodnutia. Do pozornosti súdu dal konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/199/2020, v ktorom sa žalobca domáha od žalovaného tiež primeraného finančného zadosťučinenia, pričom základom sú nároky vyplývajúce z rovnakej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel žalobca s pôvodným veriteľom. Podľa názoru žalovaného je neprijateľné, aby sa žalobca v dvoch súdnych konaniach domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia, keď právnym základom je jedna zmluva o úvere. Záverom namietal absenciu základnej hmotnoprávnej podmienky na domáhanie sa primeraného finančného zadosťučinenia, a to úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa voči porušiteľovi, pretože žalovaný nie je porušiteľom, iba právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý vyhotovil a uzatvoril zmluvu o úvere so žalobcom. Zároveň súd v predchádzajúcom konaní žiadnu zo zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve neurčil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, na základe ktorej skutočnosti by mal byť úver posúdený ako bez poplatkov. Konanie žalobcu považoval žalovaný za bezúspešné a šikanózne uplatňovanie práva.

3. Žalobca nevyužil právo repliky.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie.

5. Na pojednávaní dňa 22.2.2022 strany zotrvali na svojich vyjadreniach uvedených v písomných podaniach.

6. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, ktoré strany súdu predložili alebo označili ako dôkazy (rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/186/2019-66 zo dňa 9.12.2019 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, Predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.8.2018, zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.6.2011, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/199/2020-59 zo dňa 1.2.2021), oboznámil sa s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/186/2019-66 zo dňa 19.12.2019, právoplatným dňa 8.2.2020, súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.6.2011 na výkon zrážok zo mzdy žalobcu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca vystupoval v predmetnom konaní rovnako ako žalobca, inicioval začatie predmetného konania za účelom ochrany svojich práv spotrebiteľa. Žalovaný bol tiež rovnako v postavení žalovaného, pričom z rozsudku vyplýva, že zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 24.6.2011 bola uzavretá medzi pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s. a žalobcom, žalovaný je singulárnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa vo vzťahu k pohľadávke z predmetnej úverovej zmluvy a žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy a vyzval ho na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu, pričom výšku pohľadávky ku dňu predloženia dohody o zrážkach vyčíslil na sumu 3 931,48 EUR s tým, že sa mala ďalej úročiť.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/199/2020-59 zo dňa 1.2.2021 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 400 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti primeraného finančného zadosťučinenia bola žaloba zamietnutá a žalovanému bola v plnom rozsahu priznaná náhrada trov konania. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia malo svoj hmotnoprávny základ daný rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/187/2019 zo dňa 19.8.2020, ktorým bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 650,68 EUR s príslušenstvom a za neprijateľnú zmluvnú podmienku bola určená rozhodcovská doložka zakotvená v článku 10 II. časti Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.6.2011.

8. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?>

documentId=pj5f6mjzheyf6mzxgi> o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzheyf6mzxgi>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Zákonnými predpokladmi úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

13. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

14. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

15. V predmetnej veci bolo nesporné, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Sporným v tomto konaní bolo iba právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a výška prípadného primeraného finančného zadosťučinenia. Preto súd v prvom rade konštatuje, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľského charakteru, žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ (resp. právny nástupca dodávateľa), pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky formulárového typu zmluvy a na predmetný spotrebiteľský vzťah sa vzťahuje úprava zakotvená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane

spotrebiteľa a aj osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

16. Obrana žalovaného v tomto konaní sa zakladala na námietke pasívnej vecnej legitímácie v spore a námietke nenaplnenia podmienok pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Súd po vykonanom dokazovaní s poukazom na uvedené ustanovenia však dospel k záveru, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená, a preto žalobca ako spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa zodpovedá.

17. Súd má za to, že v danom prípade je z rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/186/2019-66 zo dňa 9.12.2019 zrejme, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa tým, že žalovaný si uplatňoval dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve absolútne neplatná, čím de facto používal nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi. Obrana žalovaného spočívajúca v poukázaní na to, že nie je porušiteľom práv žalobcu ako spotrebiteľa, keďže dohodu o zrážkach zo mzdy so žalobcom uzatváral jeho právny predchodca neobstojí za zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva, že žalovaný reálne využil predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy proti žalobcovi a žalobca bol nútený žalobou uplatniť ochranu svojich práv ako spotrebiteľa žalobou o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

18. Súd mal tak za to, že vyššie uvedené porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa boli v tomto konaní riadne preukázané. Súd navyše zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ako aj na právne závery, ku ktorým súd použitím uvedených právnych noriem dospel, súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému, pričom jeho výšku určil v sume 200,- EUR. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, súd sa domnieva, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri výške určenia primeraného finančného zadostučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného zohľadňujúc podľa názoru súdu ako najvýznamnejšiu skutočnosť, že žalovaný uplatnením dohody o zrážkach zo mzdy vyvolal u žalobcu ako spotrebiteľa stav právnej neistoty, ktorý mohol/musel riešiť podanou žalobou, avšak na strane žalobcu neboli okrem toho deklarované ďalšie závažnejšie následky predmetného porušenia jeho práv, resp. povinností dodávateľa. Čo sa týka vzniknutého bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, v tejto súvislosti súd vzal do úvahy, že primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu k tomuto porušeniu práv spotrebiteľa bolo posudzované v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/199/2020. Na margo žalovaným namietanej neprimeranosti, či neprijateľnosti uplatňovať si primerané finančné zadostučinenie v dvoch konaniach súd poznamenáva, že predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/199/2020 síce bolo tiež primerané finančné zadostučinenie z rovnakej zmluvy o úvere, avšak uplatňované na inom skutkovom základe, teda z iných porušení práv spotrebiteľa/povinností dodávateľa. Preto súd nevidel uvedenú skutočnosť ako prekážku pre prejednanie primeraného finančného zadostučinenia hoci aj v dvoch konaniach, ak sa tieto odvíjajú od iného skutkového základu a reflektujú iné porušenie práv spotrebiteľa/povinností dodávateľa.

21. Záverom súd zdôrazňuje aj fakt, že účelom primeraného finančného zadostučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov,

avšak stále so zreteľom na to, že primerané finančné zadostučinenie nemá byť nástrojom obohatenia sa pre spotrebiteľa.

22. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobcov plný úspech v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. K tomu podporne súd poukazuje na literatúru, napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 926-927, cit. „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne žalobca neuplatňuje výšku plnenia v zjavne nedôvodnej výške, predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať, aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s niekdajším § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre priznanie plnej náhrady trov konania aj v prípade čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy nie je dôvod na ustúpenie od takého záveru. Súd ďalej už len poznamenáva, že tak, ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., tak aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.